

योएलको पुस्तक र लौडिसियाको सातौँ-दिनको एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या पन्ध्रौँ

Jeff Pippenger

2025-12-21

नम्बर पन्ध्रौँ

मेरो दाबी छ कि योएलको पहिलो अध्यायका आरम्भिक चार पदहरूको महत्त्वलाई चित्र सकिने उत्तम आशा प्राप्त गर्नका लागि चार पुस्ताको प्रतीक र पछिल्लो वर्षाको सन्देशबीचको सम्बन्धलाई बुझ्नु महत्त्वपूर्ण छ। योएल दाखबारीको गीत गाउँछन्, तर उनको प्रारम्भिक स्तोत्रांश करारको चार पुस्तासँग सम्बन्धित भविष्यसूचक सम्बद्धता हो।

अनि उहाँले अब्रामलाई भन्नुभयो, निश्चय जान् कि तेरा सन्तानहरू तिनीहरूको नभएको देशमा परदेशी हुनेछन्, र तिनीहरूले तिनीहरूको सेवा गर्नेछन्; अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई चार सय वर्षसम्म दुःख दिनेछन्। अनि जस जातिको तिनीहरूले सेवा गर्नेछन्, त्यसको न्याय म गर्नेछु; र त्यसपछि तिनीहरू ठूलो धन-सम्पत्तिसहित निस्केर आउनेछन्। तर तँ शान्तिसाथ आफ्ना पितृहरूकहाँ जानेछस्; तँ असल वृद्धावस्थामा गाडिनेछस्। तर चौथो पुस्तामा तिनीहरू फेरि यतै फर्केर आउनेछन्; किनकि एमोरीहरूको अधर्म अझै पूरा भएको छैन। उत्पत्ति 15:13-16।

यो अंश मोशाको जीवनद्वारा पूरा भएको भविष्यवाणी हो। जब योएलको पुस्तकले बढ्दै गएको विनाशका चार पुस्तालाई उल्लेख गर्दै दाखबारीको गीत आरम्भ गर्छ, तब त्यसले योएलको पुस्तकलाई भविष्यसूचक चौथो र अन्तिम पुस्तासँग सम्बद्ध गरिरहेको हुन्छ। त्यो पुस्ता पत्रुसले भनेको “चयन गरिएको पुस्ता” हो, जसलाई अन्धकारबाट उहाँको “अद्भुत ज्योति”मा बोलाइएको छ। तिनीहरू आफ्नो पुस्तागत समकक्षसँग तुलना गरेर भिन्न देखाइएका छन्, जसलाई सर्पहरूको पुस्ताको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यो चौथो र अन्तिम पुस्ताको प्रतिनिधित्व यूहन्नाले गर्छन्, जो एक लाख चवालीस हजारका प्रतीक हुन्, जो “बोलाइएका, र चुनिएका, र विश्वासयोग्य” छन्।

९/११ मा बोलाइएका, मध्यरात्रिको पुकारमा चुनिएका, र आइतवारको व्यवस्थाको सङ्कटमा विश्वासयोग्य ठहरिएका—जसरी लेवीहरू हारून र यारोबामका सुनका बाछाका विद्रोहहरूमा विश्वासयोग्य थिए। मलाकी ३ मा चाँदीझैँ शुद्ध पारिएका प्राणहरू लेवीहरू हुन्, जो मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको समयमा चुनिन्छन्, किनकि छाप लगाउने कार्य पवित्र आत्माको उण्डेलाइसँग, र त्यसैद्वारा, सम्पन्न हुन्छ।

अघिल्लो लेखमा हामीले मोशाको इतिहासबाट ती रेखाहरू प्रस्तुत गर्‍यौं, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले बाइबल भविष्यवाणीको अल्फा भनी पहिचान गर्नुहुन्छ, जसले भविष्यवाणीगत रूपमा बाइबल भविष्यवाणीको ओमेगा स्वरूप ख्रीष्टसँग सम्बन्ध जोड्दछ। मोशा आधारशिला हुन् र ख्रीष्ट शिरोशिला हुनुहुन्छ। मोशाद्वारा मिश्रबाट भएको छुटकाराले प्रतिनिधित्व गरेझैं, दुवै जना पापबाट छुटकाराका प्रतीक हुन्। तैपनि, मोशाको हातद्वारा प्रकट भएका परमेश्वरको शक्तिका सबै प्रकटहरू, ख्रीष्टले धेरैसँग एक हप्ताको लागि करार पुष्टि गर्नुहुँदा, धेरै नै अतिक्रमित भए। मोशा अल्फा हुन् र ख्रीष्ट ओमेगा हुनुहुन्छ, र ओमेगा “22” संख्या हो र अल्फा “1” संख्या हो।

मोशासँग सम्बन्धित विषयमा हेर्दा, हामी पाउँछौं कि उहाँको भविष्यवाणीपूर्ण साक्षीमा व्याप्त रहेको उद्धार पानीको परिप्रेक्ष्यभित्र स्थापित गरिएको छ। उहाँको जन्मसमयमा नील नदीको पानीबाट भएको उहाँको उद्धारले जहाजभित्रका नूहलाई प्रकाररूपमा सूचित गर्‍यो। लाल समुद्रमा भएको बप्तिस्मा जहाजभित्रका नूह र ती आठ जनासँग मेल खान्छ, र त्यसले पुनः यर्दन नदीमा यहोशूको बप्तिस्मासँग मेल खान्छ, जुन ठीक त्यही स्थानमा ख्रीष्टद्वारा दोहोर्याइएको थियो। मोशाको साक्षी नील नदीमा भएको उद्धारबाट आरम्भ हुन्छ र यर्दन नदीको किनारमा अन्त हुन्छ। ख्रीष्टको बप्तिस्मा उहाँको मृत्यु अघि पुग्ने साढे तीन वर्षसम्म साक्षी दिनका निम्ति भएको उहाँको अभिषेक थियो, जुन आरम्भमै उहाँको

बत्तिस्मामा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। उहाँको पुनरुत्थानमा केही थोपाहरू थिए, पेन्तिकोसमा भएको पूर्ण उण्ड्याइसम्म।

परमेश्वरको मानवजातिप्रति करारको प्रतिज्ञा नूहबाट आरम्भ हुन्छ, र अब्राहामद्वारा एक चुनिएको जातिलाई दिइएको उहाँको करारको प्रतिज्ञा मोशाद्वारा पूरा भयो। अल्फा मोशाले आउने ओमेगा येशूको प्रतीकरूप धारण गरे, जसले केवल एक चुनिएको जातिसँग मात्र होइन, तर “धेरै” जनासँग करारलाई पुष्टि गर्नुहुनेथियो। ख्रीष्टको एक प्रकारको रूपमा, मोशाको जन्म नूहलाई दिइएको करारसँग मेल खान्छ, जहाँ सबै मानिसहरूका निम्ति इन्द्रेणी चिन्हको रूपमा थियो। मोशा चुनिएको जातिलाई दिइएको करारसँग पनि मेल खान्छ, जहाँ चुनिएका मानिसहरूका निम्ति खतना चिन्हको रूपमा थियो। मोशाको करारसम्बन्धी कार्य केवल एक चुनिएको जातिसँग मात्र नभई “धेरै” जनासँग थियो। यदि त्यस्तो नभएको भए, तिनीहरू मिश्रित भीडबाट निरन्तर पीडित हुने थिएनन्।

मोशाको जीवनभरि चित्रित भएका विभिन्न ‘उद्धारका जलहरू’का बीचमा, यर्दन नदीको बेथाबारामा भएको बत्तिस्माले प्रतिज्ञाको देशमा प्राचीन इस्राएलको करारिक इतिहासको आरम्भलाई, धेरैसँग करार पुष्टि गर्नुभएको सप्ताहमा, त्यसको इतिहासको अन्तसँग जोड्दछ। ख्रीष्टको बत्तिस्मा प्राचीन इस्राएलको बत्तिस्मासँग समरूप हुन्छ, र यी दुवै इतिहासहरूले उहाँको पुनरुत्थानतर्फ सङ्केत गर्दछन्, जब उहाँले पचास दिनपछि पेन्टिकोस्टमा हुने प्रशस्त वर्षासित अघि वर्षाका केही थोपा मात्र सासझैँ फुक्नुभयो। मोशादेखि ख्रीष्टसम्मको अल्फा र ओमेगाको सम्पूर्ण रेखा उद्धारका जलहरूभित्रै चित्रित गरिएको छ।

“यी चेलाहरूलाई शिक्षा दिनुहुँदा, येशूले आफ्ना मिशनको साक्षीको रूपमा पुरानो करारको महत्त्व देखाउनुभयो। अहिले धेरैले आफूलाई ख्रीष्टियन भनी स्वीकार गर्नेहरू पुरानो करारलाई अब कुनै उपयोग छैन भन्दै परित्याग गर्छन्। तर ख्रीष्टको शिक्षा यस्तो होइन। उहाँले त्यसलाई यति उच्च मूल्य दिनुभयो कि एक समयमा उहाँले भन्नुभयो, ‘यदि तिनीहरूले मोशा र अगमवक्ताहरूको कुरा सुन्दैनन् भने, मरेकाहरूबाट कोही एक जना बौरी उठे पनि तिनीहरू विश्वस्त हुनेछैनन्।’ लूका 16:31।”

“आदमका दिनहरूदेखि समयका अन्तिम दृश्यहरूसम्म कुलपतिहरू र अगमवक्ताहरूद्वारा बोल्ने स्वर ख्रीष्टकै स्वर हो। मुक्तिदाता पुरानो करारमा जति स्पष्ट रूपमा प्रकट हुनुभएको छ, उति नै नयाँ करारमा पनि प्रकट हुनुभएको छ। भविष्यवाणीमय अतीतबाट आउने ज्योतिले ख्रीष्टको जीवन र नयाँ करारका शिक्षाहरूलाई स्पष्टता र सौन्दर्यसहित उजागर गर्दछ। ख्रीष्टका चमत्कारहरू उहाँको देवत्वका प्रमाण हुन्; तर उहाँ संसारका उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ भन्ने अझ बलियो प्रमाण पुरानो करारका भविष्यवाणीहरूलाई नयाँ करारको इतिहाससँग तुलना गर्दा भेटिन्छ।” द डिजाएर अफ एजेस, 799.

योएलको पुस्तकसम्बन्धी लेखहरूमा हामीले “पुरानो नियमका भविष्यवाणीहरूलाई नयाँको इतिहाससँग” साथै आधुनिक आत्मिक इस्राएलको इतिहाससँग पनि तुलना गर्दै आएका छौं। चाहे त्यो पुरानो वा नयाँ नियम होस्, अथवा १७९८ मा आरम्भ भएको तीन स्वर्गदूतहरूको इतिहास होस्, ती सबै धाराहरूलाई “ख्रीष्टको स्वर” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। बाइबलको लिखित साक्ष्य र अगमवाणीको आत्मा ख्रीष्टको स्वर हो, र ख्रीष्टको स्वर उहाँकै स्वर हो जो परमेश्वरको वचन हुनुहुन्छ।

परमेश्वरको वचनको “आवाज” भनेको उहाँको लिखित वचनमा प्रकट गरिएको परमेश्वरको सन्देश हो। अन्तिम दिनहरूमा उहाँको सन्देश पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो, जसमा योएलका अनुसार अघिल्लो वर्षा समावेश छ, र त्यसपछि अघिल्लो तथा पछिल्लो वर्षा आउँछन्।

प्रकाशक यूहन्नाले पुराना मार्गहरूमा फर्कने एक लाख चवालीस हजार जनालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि उनले आफ्नो पछाडिबाट एउटा “आवाज” सुन्छन्। पछाडि रहेको त्यो “आवाज” आदमको दिनदेखि यता ख्रीष्टकै आवाज हो।

अनि मसँग बोल्ने स्वरलाई हेर्न म फर्किँँ। अनि फर्केर मैले सात वटा सुनका दीपाधारहरू देखें। प्रकाश 1:12।

यो पद पहिलो अध्यायमा एउटा विभाजनलाई जनाउँछ, किनकि अघिल्लो पदसम्म यूहन्ना पत्नोस भनिने टापुमा थिए, तर बाह्रौँ पदमा उनी फर्कन्छन्, र त्यसपछि यूहन्ना स्वर्गीय पवित्रस्थानमा हुन्छन्। जब उनी फर्कन्छन्, त्यसो गर्नुको कारण यो हो कि दशौँ पदमा उनले पछाडिबाट एउटा स्वर सुनेका थिए।

प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मैले आफ्नो पछाडिबाट तुरहीको जस्तो एउटा ठूलो आवाज सुनेँ, जसले भन्यो, म अल्फा र ओमेगा हुँ, पहिलो र अन्तिम; र, तैले जे देख्छस्, त्यो एउटा पुस्तकमा लेख, र एशियामा भएका सातवटा मण्डलीकहाँ पठा; एफिससकहाँ, र स्मिर्नाकहाँ, र पर्गामसकहाँ, र थुआतीराकहाँ, र सार्दिसकहाँ, र फिलाडेल्फियाकहाँ, र लाओडिसियाकहाँ। प्रकाश १:१०, ११.

यूहन्ना तिनीहरूका प्रतीक हुन् जसले आफ्नो पछाडि ख्रीष्टको स्वर सुन्छन्। उनले पुराना बाटाहरूमा फर्कनु भन्ने यर्मियाको तुरही-सन्देश सुन्छन्—ती बाटाहरू, जसमा दुष्टहरूले हिँड्न इन्कार गरे, र त्यो चेतावनीको तुरही, जसलाई सुन्न उनीहरूले अस्वीकार गरे। यूहन्नाले सुने, र उनको पछाडिको स्वरले आफूलाई अल्फा र ओमेगा भनेर चिनायो—त्यही एक, जसले पुरानो मार्गसहित नयाँ मार्गलाई स्पष्ट पार्नुहुन्छ।

र सात ओटा दीपाधारहरूको बीचमा मानिसको पुत्रजस्तै एक जना हुनुहुन्थ्यो, जो खुट्टासम्म पुग्ने वस्त्र लगाउनुभएको र छातीमा सुनौलो पटुकाले कसिनुभएको थियो। उहाँको शिर र केश ऊनजस्तै सेता, हिउँजस्तिकै सेता थिए; र उहाँका आँखाहरू आगोको ज्वालाजस्ता थिए; अनि उहाँका खुट्टाहरू भट्टीमा दन्किएझैं दहिलो काँसाजस्ता थिए; र उहाँको स्वर धेरै पानीहरूको शब्दजस्तो थियो। उहाँको दाहिने हातमा सात तारा थिए; र उहाँको मुखबाट धारिलो दुइधारे तरवार निस्किरहेको थियो; र उहाँको मुखमण्डल आफ्नो प्रचण्डतामा चम्कने सूर्यजस्तै थियो। प्रकाश १:१३-१६।

बाह्रौँ पदमा यूहन्ना फर्केर ख्रीष्टको एउटा दर्शन देख्छन्, जसलाई सिस्टर ह्याइटले दानियेलले देखेको ख्रीष्टको दर्शनसँग, अर्थात् यशैया, यर्मिया, इजकिएल र पावलले देखेको दर्शनसँग, समरेखित गर्नुहुन्छ।

“म गहिरो आतुर अभिलाषासाथ त्यस समयको प्रतीक्षा गर्दछु, जब पेन्टेकोस्टको दिनका घटनाहरू त्यस अवसरमा भन्दा अझ ठूलो शक्तिसहित पुनः दोहोरिनेछन्। यूहन्ना भन्छन्, ‘मैले अर्का एक स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लदै आएको देखेँ, जससँग महान् शक्ति थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो।’ त्यसपछि, पेन्टेकोस्टको समयझैं, मानिसहरूले सत्यलाई आफ्नो-आफ्नै भाषामा तिनीहरूकहाँ बोलिएको सुन्नेछन्। ”

“जो प्रत्येक आत्माले निष्कपटतापूर्वक उहाँको सेवा गर्न चाहन्छ, त्यस प्रत्येकमा परमेश्वरले नयाँ जीवनको श्वास फुक्न सक्नुहुन्छ [आदम र इजकिएलको हड्डीहरूको उपत्यका], र वेदीबाट लिइएको जीवित अङ्गारले [यशैया] ओठलाई स्पर्श गर्न सक्नुहुन्छ, र तिनीहरूलाई उहाँको प्रशंसामा वाग्मिता प्रदान गर्न सक्नुहुन्छ। हजारौँ स्वरहरू परमेश्वरको वचनका अद्भुत सत्यहरू उद्घोष गर्न सामर्थ्यले अभिषिक्त हुनेछन्। हकलाउने जिब्रो खोलिनेछ [यशैयाको अर्को जिब्रो], र डरपोकहरू सत्यको पक्षमा साहसी साक्षी दिन बलिया बनाइनेछन्। प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई आत्माको मन्दिरलाई प्रत्येक अशुद्धताबाट शुद्ध गर्न [मलाकीका लेवीहरू], र उहाँसँग यति निकट सम्बन्ध कायम राख्न सहायता गर्नु कि उत्तरकालीन वर्षा खन्याइने बेला तिनीहरू त्यसका सहभागी हुन सक्न्।” Review and Herald, July 20, 1886.

हामीले विचार गरिरहेको दर्शनमा ख्रीष्टको स्वरको वर्णन समावेश छ। जब यूहन्ना फर्कन्छन् र ख्रीष्टको स्वर सुन्छन्, त्यो “धेरै पानीहरूको” गर्जनजस्तो हुन्छ। जब ख्रीष्टको स्वरले मानिसहरूसित वा कुनै चुनिएका प्रजासित उहाँको करारको विषयमा बोल्छ, तब त्यो धेरै पानीहरूसित सम्बन्धित हुन्छ। दानियल सातदेखि नौसम्मको सन्देश १७९८ मा अनमुद्रित गरियो, र त्यसपछि १९८९ मा दानियल दसदेखि बाह्रसम्मको सन्देश अनमुद्रित गरियो। १७९८ उलै नदीको स्वरसित सम्बन्धित छ, र १९८९ हिदेकेल नदीको स्वर हो।

“दानियेलले परमेश्वरबाट प्राप्त गरेको ज्योति विशेष गरी यी अन्तिम दिनहरूका लागि दिइएको थियो। उनले शिनारका महान् नदीहरू उलै र हिदेकेलका किनारमा देखेका दर्शनहरू अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छन्, र अगमवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै घटित हुनेछन्।” Testimonies to Ministers, ११२.

यर्दन नदी प्राचीन इस्राएलको अल्फा करारको इतिहास र ओमेगा करारको इतिहासबीचको कडी हो। 'Jordan' शब्दको अर्थ 'ओर्लने' हुन्छ, र यसले ख्रीष्टलाई—'महान् ओर्लने'—को रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तिमीहरूमा यही मन होस्, जो ख्रीष्ट येशूमा पनि थियो: जसले, परमेश्वरको स्वरूपमा हुनुहुँदा, परमेश्वरसँग बराबरी हुनु लुटेर लिइएको कुरा हो भनी ठान्नुभएन; तर उहाँले आफैलाई शून्य तुल्याउनुभयो, दासको स्वरूप धारण गर्नुभयो, र मानिसहरूको समानतामा हुनुभयो; अनि मानिसको रूपमा देखा पर्नुभएर उहाँले आफैलाई नम्र तुल्याउनुभयो, र मृत्युसम्म, अर्थात् क्रूसको मृत्युसम्म आज्ञाकारी हुनुभयो। फिलिप्पी २:५-९।

यर्दन नदीले ख्रीष्टलाई—'महान् अवरोही'—प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यर्दन परमेश्वरका चुनिएका जनहरूको अल्फा र ओमेगा इतिहासबीचको सम्बन्ध हो, जसलाई संरक्षण गर्न एउटा दाखबारी दिइएको थियो। मोशाका उद्धारका जलहरूले ख्रीष्टको स्वरलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन कुनै आत्माले केवल फर्किएर 'तिनीहरूको पछाडिको स्वर' सुन्न चाहेमा सुन्न सकिन्छ, र त्यसपछि उनीहरूले सुन्ने स्वर हो—धेरै जलहरूको स्वर। नूहको जलप्रलयदेखि लिएर सन् ७० ईस्वीमा यरूशलेमको विनाशसम्म, उद्धारका जलहरू परमेश्वरका करारका जनहरूका लागि मार्गचिन्हहरूको रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्। ती मार्गचिन्हहरूले परमेश्वरका अन्तिम करारका जनहरूको, अर्थात् एक लाख चवालीस हजारको, आन्तरिक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यर्दन नदीलाई आपूर्ति गर्ने जल हर्मोन पर्वतहरूमा संचित हुने शीत र हिमबाट उत्पन्न हुन्छ, जसले यर्दन नदीको शिरजल बनाउँछन्।

दाऊदको आरोहण-गीत। हेर, दाजुभाइहरू एकतामा सँगसँगै बस्नु कति असल र कति रमणीय छ! यो टाउकोमाथि खन्याइएको बहुमूल्य अभिषेक-तेलजस्तै हो, जो दाहीमाथि बगेर, हारूनको दाहीमाथि झर्‍यो; र उसको वस्त्रका किनारासम्म ओर्लियो; हर्मोनको शीतजस्तै, र सियोनका पर्वतहरूमाथि झर्ने शीतजस्तै: किनकि त्यहीँ परमप्रभुले आशीर्वाद आज्ञा गर्नुभयो, अर्थात् अनन्तकालको जीवन। भजनसंग्रह १३३:१-३।

ती जलहरूले पानको गुफास्थल पनि उत्पन्न गर्दछन्—एक गहिरो जलकुण्ड—जो Daniel ११:१३-१५ को Panium मा अवस्थित गुफाभित्र स्थापित छ, र पतरसको दिनहरूमा Caesarea Philippi मा। यर्दन नदीका मूलशिरका ती जलहरूले पानको गुफास्थलको शैतानी जलकुण्ड पनि उत्पन्न गर्दछन्। धेरै जलहरूको स्वरले ख्रीष्ट र शैतानबीचको महान् विवाद Hermon पर्वतहरूका उच्च शिखरहरूमा उत्पन्न भएको हो भनी चिन्हित गर्दछ।

र म तिमीलाई पनि भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र पातालका ढोकाहरू त्यसको विरुद्धमा प्रबल हुने छैनन्। मत्ती १६:१८।

“हर्मोन” नामको अर्थ “पवित्र, अभिषिक्त, समर्पित, वा पृथक् राखिएको” हो, र यो स्वर्गको प्रतीक हो—सबै पानीको स्रोत तथा “नरकका ढोकाहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको महान् विवादको प्रारम्भ, जुन उपाधि येशूले कैसरिया फिलिप्पीमा हुँदा पानको गुफालाई दिनुभएको थियो। त्यही सन्दर्भमा सिमोन बारजोना को नाम परिवर्तन गरेर पेत्रुस राखियो। सिमोनको अर्थ ‘सुन्ने व्यक्ति’ हो, र बारजोना को अर्थ ‘ढुकुरको छोरा’ हो। सिमोन त्यस आत्माको प्रतीक थियो जसले ढुकुरको रूपको पवित्र आत्माद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको येशूको बप्तिस्माको सन्देश सुनेको थियो। ख्रीष्टको बप्तिस्माको सन्देश सुन्ने व्यक्तिको रूपमा, पेत्रुस परिवर्तन हुन्छन्, जसले १,४४,००० लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पेत्रुस पानियममा हुँदा छाप लगाइए, र त्यो दानिएल ११ का पद तेहदेखि पन्ध्रसम्म हो।

हर्मोनका जलहरूबाट, ख्रीष्टको प्रतीक यर्दन नदी—महान् अवतरण गर्ने जन—आफ्नो यात्रा मृतसागरमा पुगेर समाप्त गर्दछ। जीवनको शीत उत्पन्न हुने स्वर्गबाट, ख्रीष्ट मृतसागरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको क्रूसको मृत्युसम्म अवतरित हुनुभयो। मृतसागरको किनार पृथ्वीमा खुला रहेको स्थलसतहमध्ये सबैभन्दा होचो स्थान हो। अवतरित हुँदै बग्ने यर्दन नदी पृथ्वीको सबैभन्दा होचो जलस्तरसम्म झर्छ, जसरी ख्रीष्ट क्रूसमा आफ्नो मृत्युसम्म अवतरित हुनुभयो। जीवनको जलदेखि मृत्युको जलसम्म, यर्दन नदीले स्वर्गदेखि क्रूससम्म ख्रीष्टको अवतरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

बाइबलको भविष्यवाणीका महत्त्वपूर्ण विषयहरू पानीसँग सम्बन्धित छन्, र बाइबलको भविष्यवाणी ख्रीष्टको स्वर हो, जो धेरै पानीहरूको स्वर हो। बाबेलकी वेश्या धेरै पानीहरूमा बसेकी छे, र पूर्वका राजाहरूका लागि बाटो तयार पार्न

युफ्रेटिसका पानीहरू सुकाइन्छन्, अनि व्यापारीहरू र राजाहरू टाढा उभिएर विलाप गर्छन्, किनकि तर्शीशका जहाजहरू समुद्रहरूको बीचमा नष्ट गरिएका छन्, र एफ्राइमका मतवालाहरूले झूटहरूका अधीनमा आफूलाई लुकाउँदा स्वीकार गरेको मृत्युको करार, पोपसम्बन्धी आइतबारको व्यवस्थाको उम्लँदो बाढीद्वारा रद्द गरिन्छ।

जब सिस्टर ह्याइट “शिनारका महान् नदीहरू” को उल्लेख गर्नुहुन्छ, उहाँले टाइग्रिस र युफ्रेटिस नदीहरूलाई संकेत गर्नुहुन्छ। ती जलधाराहरूको स्रोत एदेनको बगैँचासम्म पत्ता लगाउन सकिन्छ, जहाँ तिनीहरू एदेनबाट निस्कने तेस्रो र चौथो नदी हुन्।

तेस्रो नदीको नाउँ हिदेकेल हो; यो त्यही हो, जो अशूरको पूर्वतर्फ बग्छ। अनि चौथो नदी यूफ्रेटीस हो। उत्पत्ति 2:14।

हिदेकेल भनेको टाइग्रिस हो, र निस्सन्देह, युफ्रेटिस भनेको युफ्रेटिस नै थियो, यद्यपि आधुनिक इतिहासकारहरू र धर्मशास्त्रीहरू असहमत छन्। तिनीहरू यो जोड दिन्छन् कि उलै कुनै महान् नदी थिएन, तर शिनारमा नभई फारसमा बनाइएको केवल मानव-निर्मित जलसेतु थियो। ती नै मानवीय अधिकार-प्रतिष्ठानहरूले शिनारसँग सम्बन्धित कुनै महत्त्वका केवल दुई नदीहरू टाइग्रिस र युफ्रेटिस नै थिए भनी चिन्हित गर्छन्, र अगमवादिनीले उलै र हिदेकेललाई “शिनारका महान् नदीहरू” भनी उल्लेख गर्छिन्।

पानीको सन्देशसम्बन्धी अगमवक्त्रीका वचनहरूले आधुनिक विज्ञहरूलाई विरोध गर्छन्, जसरी प्राचीन विज्ञहरूले—जसले नूहको पानीको सन्देशको विरोध गरेका थिए—विरोध गरेका थिए। हामीलाई जानकारी दिइएको छ कि दुई नदीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका ती दुई दर्शनहरू परिपूर्तिको प्रक्रियामा छन्, र यसकारण, “शिनारका दुई महान् नदीहरू” द्वारा दिइएका ती दुई दर्शनभित्र प्रतिनिधित्व गरिएका सबै कुराहरू चाँडै पूरा हुनेछन्। ती नदीहरूसँग सम्बन्धित सन्देश स्त्रीको स्वर हो, किनकि उहाँको स्वर धेरै पानीहरूको जस्तै छ। टिग्रिस र यूफ्रेटीसले एक प्रमुख भविष्यवाणीसम्बन्धी विषयलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र तिनीहरूको साक्ष्य अल्फा मोशाले प्रतिपादित गरेको करारसँग सम्बन्धित छ, जुन उही करार हो जसलाई ओमेगा स्त्रीले पुष्टि गर्नुभयो।

अगमवाणीमा टिग्रिसले अशूरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ र यूफ्रेटीस बाबेल हो। यस सम्बन्धमा तिनीहरू ती दुई शक्तिहरू हुन्, जसलाई यर्मियाले सिंहहरूका रूपमा चित्रण गरेका छन्, जसले पहिले उत्तरी राज्यलाई र त्यसपछि दक्षिणी राज्यलाई बन्धुवाइमा लैजानेथिए।

इजरायल तितरबितर पारिएको भेडो हो; सिंहहरूले त्यसलाई लखेटेका छन्। पहिले अशूरका राजाले त्यसलाई निले; अनि अन्तमा बाबेलका राजा नबूकद्रेसेसरले त्यसका हड्डीहरू भाँचेका छन्। यर्मिया 50:17।

अशूर र बाबेल दुवै इस्राएलका कुनै पनि राज्यको सापेक्षमा उत्तरी शत्रुहरू थिए, र त्यसैले तिनीहरू उत्तरको नक्कली राजाको—पापसीय शक्तिको—प्रतीक हुन्। मूलतः उही सांस्कृतिक परिवेशबाट उदय भएका यी दुवै शक्तिहरूद्वारा लगभग उस्तै राजनीतिक र धार्मिक परम्पराहरू कार्यान्वित गरिए, तर अशूरको राजनीतिक संरचनाले राज्यकौशललाई विशेष जोड दियो, जबकि बाबेलले, यद्यपि धेरै समान थियो, चर्चकौशललाई विशेष जोड दियो। मूर्तिपूजक रोम र पापसीय रोम केही तहहरूमा एउटै जस्ता छन्, तर तैपनि मूर्तिपूजक रोमले राज्यकौशललाई, र पापसीय रोमले चर्चकौशललाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। भविष्यवाणीगत सम्बन्धमा अशूर, बाबेलको सन्दर्भमा, राज्यकौशलको एक राज्य थियो, जसको पछि बाबेल आयो—एउटै प्रकारको शक्ति, जसले चर्चकौशललाई विशेष जोड दियो। अशूरले मूर्तिपूजक रोमको प्रतिनिधित्व गर्‍यो र बाबेलले पापसीय रोमको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यी चारै शक्तिहरूले परमेश्वरको पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चिए। अशूर टिग्रिससँग सम्बन्धित छ र बाबेल यूफ्रेटिससँग। यो प्रकाशको पुस्तकमा उल्लेखित यूफ्रेटिस सुकाइने प्रसङ्गसँग मेल खान्छ, जसले पूर्वका राजाहरूका लागि बाटो तयार पार्छ, जसरी बाबेललाई पतन गराउन यूफ्रेटिसलाई मोड्ने कोरेसको कार्यद्वारा त्यसको पूर्वछाया देखाइएको थियो। बाबेल नै यूफ्रेटिस हो; अशूर नै टिग्रिस हो।

भविष्यवाणीमा उत्तरका राजाले आइतबार-व्यवस्थाको संकटको समयमा संसारलाई विजित गर्छन् र त्यसपश्चात् पतित हुन्छन्, तर यो विजय प्रायः प्रचण्ड बाढीका रूपमा चित्रित गरिएको छ। उत्तरका राजाको कथा, जसलाई अशशूर र बेबिलोनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, नदीहरूद्वारा प्रतीकित गरिएको छ, किनकि यो कथा धेरै पानीहरूको आवाजद्वारा बयान गरिएको छ।

दुई नदीहरूको बीचको देशलाई मेसोपोटामिया भनिन्छ, जसको अर्थ 'दुई नदीहरूको बीचको देश' हो। ती दुई नदीहरूले त्यस उत्तरी शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई परमेश्वरले आफ्ना धर्मत्यागी जनलाई बन्दीत्वमा छरपस्ट पारेर ताडना दिन प्रयोग गर्नुहुन्छ। धेरै पानीहरूको आवाजका सहायक प्रवाहहरूमध्ये एउटा "पदानाराम" नाममा पाइन्छ, जसको उल्लेख धर्मशास्त्रमा केवल दस पटक मात्र भएको छ। यसको पहिलो उल्लेख वाचासँग सम्बन्धित छ, किनकि यसले इसहाककी पत्नी रिबेकाका रगतका मूलहरूलाई चिन्हित गर्दछ। पदले यसो भन्छ:

इसहाकले पदानारामका सीरियाली बेथुएलकी छोरी, सीरियाली लाबानकी बहिनी रिब्कालाई पत्नीको रूपमा ग्रहण गर्दा उनी चालीस वर्षका थिए।

चालीस वर्षहरूको अन्त्य मोशाका तीन साक्षीहरूमाथि कादेश, 1863, र आइतबारको व्यवस्था तर्फ डोच्याउने रूपमा देखाइएको छ। इसहाकको विवाह एउटा करारगत विवाह हो, जसले आइतबारको व्यवस्थामा स्त्रीष्टको एक लाख चवालीस हजारसँग हुने विवाहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, जुन 1863 हो, जुन कादेश हो, जुन चालीस-वर्षीय करार-इतिहासको अन्त्य हो। रिबेका एक सिरियालीकी छोरी थिइन् र सिरियाली लाबानकी बहिनी थिइन्, (जसले करार-इतिहासको अर्को पुस्तामा, इसहाकका छोरा याकूबसित भएको करार भंग गर्‍यो।)

बेथुएलको अर्थ 'उजाडको घर' वा 'उजाड पार्नेको घर' हो, त्यसैले रिबेका "उजाड पार्नेको घर"की छोरी थिइन्। सिरियाको अर्थ उच्चभूमि र पठार हो, र पदानारामको अर्थ मेसोपोटामिया, अथवा बीचको भूमि हो। रिबेका सिरियालीहरूको रक्तवंशबाट थिइन्, जो मेसोपोटामियाको त्यस उच्चभूमि बीचबाट आएका थिए, जुन 'अशशूरको टिग्रिस' र 'बाबेलको युफ्रेटिस'का बीचमा थियो; तिनैले ती सिंहहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई प्रभुले आफ्ना धर्मत्यागी भेडाहरूलाई तितरबितर पार्न प्रयोग गर्नुभयो। उजाड पार्नेहरूको घर इसहाक र रिबेकाको विवाहमा परमेश्वरको घरसँग जोडियो। यो संयोगको कुरा होइन कि पदानारामको पहिलो उल्लेखमै, यी दुई नदीहरू—जो भविष्यवाणीमा उत्तरका राजाको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र जसलाई उल्लेख बाढीको रूपमा चित्रित गरिएको छ—उत्पत्ति 25:20 मा पहिलोचोटि उल्लेख गरिएका छन्।

उजाडको घर र परमेश्वरका करारका जनहरूबीचको सम्बन्ध याकूब एसावबाट भाग्दा निरन्तर रहन्छ; ऊ आफ्ना मामा लाबानकहाँ पुग्छ र त्यहाँ अर्को करारगत विवाह सुरक्षित गर्न 2520 दिनका दुई अवधिसम्म सेवा गर्दछ। एउटा विवाह इस्राएलको उत्तरी राज्यको तितरबितरसँग अन्त हुन्छ, र अर्को विवाह दक्षिणी राज्यको तितरबितरसँग अन्त हुन्छ। जब ती दुई राज्यहरूको-तितरबितरको आ-आफ्नो अवधि 1798 र 1844 मा समाप्त भयो, तब याकूबले 2520 का दुई अवधिभर परिश्रम गरेर पूरा गर्न खोजेको विवाह सिद्ध भयो, किनकि दुलहा 22 अक्टोबर, 1844 मा विवाहमा आए।

के त्यसो भए स्त्रीष्टले 'थाकेको र क्लान्त' भन्ने अर्थ हुने लियासँग विवाह गर्नुभयो, वा 'असल यात्रु' भन्ने अर्थ हुने राहेलसँग विवाह गर्नुभयो? लिया र राहेलले यात्रा गरिरहेका कुमारीहरूका दुई वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छन्—एक कुमारी जो 'थाक्छे' र एक कुमारी जो २२ अक्टोबर १८४४ मा याकूबसँग विवाह गर्न जाने मार्गमा 'राम्रोसँग यात्रा गर्छे'।

"बाटोको आरम्भमा तिनीहरूका पछाडि एउटा उज्यालो ज्योति स्थापित गरिएको थियो, जसलाई एक स्वर्गदूतले मलाई 'मध्यरात्रिको पुकार' हो भनी बताए। त्यो ज्योति सम्पूर्ण बाटोभरि चम्किरह्यो, र तिनीहरूका पाइलाहरूका निम्ति प्रकाश दियो, ताकि तिनीहरू ठेस नखाऊन्।"

"यदि तिनीहरूले आफ्नो दृष्टि आफ्नो सामु नै रहनुभएका, तिनीहरूलाई नगरतर्फ डोच्याइरहनुभएका येशूमाथि स्थिर राखेका भए, तिनीहरू सुरक्षित थिए। तर चाँडै नै कोही-कोही थाकेका भए, र भने कि नगर अझै धेरै टाढा छ, र उनीहरूले त यसअघि नै त्यहाँ प्रवेश गरिसक्ने आशा गरेका थिए। तब येशूले आफ्नो महिमामय दाहिने बाहु

उठाएर तिनीहरूलाई उत्साहित पार्नुहुन्थ्यो, र उहाँको बाहुबाट एउटा ज्योति निस्कन्थ्यो, जसले एड्भेन्ट समूहको माथि लहराइरहन्थ्यो, र तिनीहरूले 'अल्लेलूया!' भनी कराउँथे। अरूहरूले उतावलीसाथ आफ्नो पछाडिको ज्योतिलाई इन्कार गरे, र भने कि तिनीहरूलाई यति टाढासम्म डोर्‍याउने परमेश्वर हुनुहुन्नथ्यो। तिनीहरूको पछाडिको ज्योति निभ्यो, जसले गर्दा तिनीहरूका पाउ पूर्ण अन्धकारमा परे, र तिनीहरू ठेस खाए, लक्ष्य र येशू दुवैको दृष्टि गुमाए, र बाटोबाट तल, तलको अँध्यारो र दुष्ट संसारमा खसे।" Early Writings, 15.

१८४४ मा, फिलाडेल्फियन मिलेराइट आन्दोलन विवाहभित्र प्रवेश गर्‍यो। २२ अक्टोबर, १८४४ को विवाहले राहेल र लेआद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका आराधकहरूको दुई वर्गलाई अलग गर्‍यो। राहेलले त्यस्तो एक वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छिन्, जसले २२ अक्टोबर, १८४४ को विवाहसम्मको मार्गमा सफलतापूर्वक यात्रा गरेको थियो, तर लेआको वर्ग थकित भयो। त्यसपछि तिनीहरू अलग गरिए, र तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाको प्रक्रिया ठीक त्यहीँबाट आरम्भ भयो जहाँ मध्यरात्रिको पुकारको परीक्षाको प्रक्रिया समाप्त भएको थियो।

विवाह आरम्भ भइसकेको थियो, र त्यसपश्चात् त्यसलाई पूर्ण गरिनु र परखिनु थियो। विवाह १८४६ मा पूर्ण भयो, र तेस्रो स्वर्गदूतको जाँचको प्रक्रिया आरम्भ भयो। १८४९ र १८५० मा प्रभुले आफ्ना अवशेषलाई जम्मा गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाइरहनुभएको थियो। हबकूकको दोस्रो पट्टिका त्यसबेला इतिहासभित्र स्थापित गरियो, जसको प्रतीक दोस्रो आज्ञापट्टिकाले गर्दछ। मोशाले पहिलो पट्टिका फोरेपछि, दोस्रो पट्टिका प्रस्तुत गरियो। १८५० को चार्टले १८४३ को चार्टलाई प्रतिस्थापित गर्‍यो, र १८५० मा परमेश्वरकी नयाँ करारकी वधू प्राचीन इसाएलको जाँच कादेशतर्फ र १८६३ तर्फ निरन्तर अघि बढिरह्यो।

१८५६ मा, ती दुई नदीहरूबाट अझ धेरै पानी हिराम एड्सनको कलमद्वारा आयो। एड्सनको कलमद्वारा आएको "सात पल्ट" सम्बन्धी ज्योति, त्यही ज्योति थियो जसलाई अदनको बगैँचामा आफ्नो भविष्यसूचक साक्ष्य आरम्भ गर्ने ती दुई नदीहरूले प्रतिनिधित्व गर्छन्। अदनको बगैँचा परमेश्वरको व्यवस्थाविरुद्ध मानवजातिको विद्रोहको एक प्रतीक हो, र त्यही स्थान हो जहाँ उलाइ र हिदेकेल नदीहरूको पानीले आफ्नो यात्रा आरम्भ गर्छ। ती वाचागत इतिहासभरि बग्छन्, किनकि त्यो बगैँचा—विद्रोहको प्रतीक—त्यही स्थान पनि हो जहाँ आदम र हव्वामाथि रहेका अज्जीरका पातहरूको सट्टा वस्त्र प्रदान गर्न एक थुमा मारियो। वाचागत इतिहास आदम र परमेश्वरबीचको जीवनको वाचासँग आरम्भ हुन्छ। जीवनको रूपद्वारा प्रतीकित त्यो वाचाले आदम र हव्वाद्वारा तोडिएको वाचातर्फ डोर्‍यायो, जसले जीवनको एउटा नयाँ वाचा आरम्भ गरायो, जब संसारको जगत्को आधारदेखि नै मारिएको थुमाले ती नाङ्गा र हराएका जोडीलाई वस्त्र प्रदान गर्‍यो। त्यो बगैँचाबाट बग्ने ती दुई नदीहरू अन्ततः ती शक्तिहरूका प्रतीक बन्छन् जसलाई परमेश्वरले आफ्नो ताडनाको लट्टीको रूपमा प्रयोग गर्नुहुन्छ।

हे अश्वरी, मेरो क्रोधको लट्टी, र तिनका हातको लट्टा मेरो क्रोधोद्दीपन हो। म उसलाई एक कपटी जातिको विरुद्ध पठाउनेछु, र मेरो क्रोधका मानिसहरूका विरुद्ध म उसलाई आज्ञा दिनेछु, ताकि उसले लुट लियोस्, शिकार गरियोस्, र तिनीहरूलाई सडकहरूको हिलोझिँ कुल्चियोस्। यशैया १०:५, ६.

ती दुई नदीहरू एदेनबाट निस्की रिबेकाको वंशरेखामा, र इसहाकसँगको उनको करारात्मक विवाहमा, अनि त्यहाँबाट याकूबसम्म बगे, जहाँ ती दुई नदीहरूको पानीलाई सात-सात समयका दुई पृथक् अवधिका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यसपछि, उही दुई नदीहरू दानिएलका अन्तिम छ अध्यायहरूमा बग्छन्, जहाँ प्रत्येक नदीद्वारा तीन-तीन अध्यायहरू प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। एउटा नदीले ज्ञानको वृद्धिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जुन सात, आठ र नौ अध्यायहरूमा खोलिएको थियो, र अर्को नदीले ज्ञानको वृद्धिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जुन दस, एघार र बाह्र अध्यायहरूमा खोलिएको थियो।

सातौँ, आठौँ र नवौँ अध्यायहरू उलाइको दर्शनको रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्, र ख्रीष्टलाई दशौँ, एघारौँ र बाह्रौँ अध्यायहरूमा समान प्रकारले चित्रित गरिएको छ। यी दुवै नदी-दर्शनहरूमा, जो तीन-तीन अध्यायद्वारा प्रस्तुत गरिएका छन्, ख्रीष्टलाई पानीमाथि उभिरहनुभएको रूपमा चित्रित गरिएको छ।

अनि यस्तो भयो कि जब म, अर्थात् म दानिएलले, त्यो दर्शन देखेँ र त्यसको अर्थ खोजेँ, तब हेर, मेरो सामु एक जना मानिसको रूपजस्तो उभिएको थियो। अनि मैले उलाइका किनाराहरूका बीचबाट मानिसको स्वर सुनेँ, जसले पुकारेर भन्यो, गब्रिएल, यस मानिसलाई त्यो दर्शन बुझाइदेऊ। दानिएल ८:१५, १६।

दर्शन अध्ययमा ख्रीष्टको दर्शन, प्रकाशको पहिलो अध्ययमा यूहन्नाले देखेको दर्शनसँग मिल्दोजुल्दो छ; अनि दानिएलको आठौँ अध्ययको दर्शनमा पल्मोनी जलमाथि हुनुहुन्छ, जसरी उहाँ बाह्रौँ अध्ययमा पनि हुनुहुन्थ्यो, जहाँ उहाँ सनको वस्त्रमा परिधान गरिएको हुनुहुन्थ्यो।

“गब्रिएलको भेट हुने समयमा अगमवक्ता दानियल थप निर्देशन ग्रहण गर्न असमर्थ थिए; तर केही वर्षपछि, अझै पूर्ण रूपमा स्पष्ट नगरिएका विषयहरूको बारेमा बढी जान्ने इच्छा गर्दै, उनले फेरि परमेश्वरबाट ज्योति र बुद्धि खोज्न आफूलाई समर्पित गरे। ‘ती दिनहरूमा म दानियल तीन पूरा हप्ता शोक गर्दै थिएँ। मैले कुनै स्वादिष्ट रोटी खाइनँ, न त मेरो मुखमा मासु वा दाखमद्य नै आयो, न त मैले आफूलाई कुनै प्रकारले अभिषेक गरेँ.... तब मैले मेरा आँखाहरू उठाएँ, र हेरेँ, अनि हेर, सूक्ष्म सनको वस्त्र पहिरेका एक जना पुरुष, जसको कमर ऊफाजको खँदिलो सुनले बाँधिएको थियो। उनको शरीर पनि वैदूर्यझैँ थियो, र उनको मुख बिजुलीको रूपजस्तो, र उनका आँखाहरू आगोका दीपहरूजस्ता, र उनका बाहुहरू र खुट्टाहरू चम्काइएका काँसाजस्ता वर्णका, र उनका वचनहरूको आवाज भीडको आवाजजस्तो थियो।’”

परमेश्वरका पुत्र स्वयंभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व दानिएललाई प्रकट हुनुभएन। यो वर्णन पातमोस टापुमा ख्रीष्ट उहाँलाई प्रकट हुनुभएको बेला यूहन्नालाई दिइएको वर्णनसँग मिल्दोजुल्दो छ। अब हाम्रा प्रभु अन्तिम दिनहरूमा के हुने थियो भनी दानिएललाई सिकाउन अर्को स्वर्गीय दूतसँग आउनुहुन्छ। यो ज्ञान दानिएललाई दिइयो र प्रेरणाद्वारा हाम्रा लागि अभिलेख गरियो, हामीका लागि जसकहाँ संसारका अन्तहरू आइपुगेका छन्। Review and Herald, February 8, 1881.

अध्यय दसमा रहेको हिदेकेल दर्शनमा ख्रीष्ट जलमाथि हुनुहुन्छ र मलमलको वस्त्र धारण गर्नुभएको छ, र उलै दर्शनमा उहाँ जलमाथि हुनुहुन्छ। प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्ययको दर्शन उलै र हिदेकेलका दर्शनहरूमा प्रस्तुत गरिएको दर्शनसँग मेल खान्छ, जहाँ सिस्टर ह्वाइटले यो “परमेश्वरका पुत्रभन्दा कम कोही होइन” भनी पहिचान गर्नुहुन्छ। जब उहाँले प्रकाशको पुस्तकको दसौँ अध्ययका स्वर्गदूतलाई पहिचान गर्नुहुन्छ, उहाँ भन्नुहुन्छ कि ती स्वर्गदूत “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कोही होइन” थिए। प्रकाशको पुस्तकको दसौँ अध्ययमा ती स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतर्फ उठाउनुहुन्छ र सदासर्वदा जीवित रहनुहुनेको नाममा शपथ खानुहुन्छ, जो अध्यय बाह्रमा रहेको ख्रीष्टको दर्शनसँग सम्बन्धित छ, जहाँ उहाँले आफ्ना दुवै हात स्वर्गतर्फ उठाउनुहुन्छ र सदासर्वदा जीवित रहनुहुनेको नाममा शपथ खानुहुन्छ। प्रकाशको पुस्तकको दसौँ अध्ययमा उहाँ जल र स्थल दुवैमाथि हुनुहुन्छ।

नदीका “किनाराहरूका बीचमा” जे हुन्छ, त्यो पानी हो; र दानिएलले “किनाराहरूका बीचमा एक मानिसको स्वर” सुने, त्यसैले त्यो स्वर पानीमाथि उभिएको त्यस मानिसबाट आएको थियो, र त्यो स्वर उलै नदीका जलहरूको निनाद थियो।

पहिलो महिनाको चौबीसौँ दिनमा, जब म महान् नदी हिदेकेलको किनारमा थिएँ, तब मैले मेरा आँखाहरू उठाएँ र हेरेँ, अनि हेर, सनको वस्त्र पहिरेका एक जना पुरुष, जसको कमर उपाजको खँदिलो सुनले बाँधिएको थियो। उनको शरीर पनि बेरिलजस्तो थियो, र उनको मुहार बिजुलीको झल्कोजस्तो, अनि उनका आँखाहरू आगोका दीपझैँ, र उनका बाहुहरू र खुट्टाहरू घोटिएको काँसाजस्तै वर्णका थिए, अनि उनका वचनहरूको आवाज भीडको आवाजजस्तो थियो। ...

तर हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र अन्तको समयसम्म पुस्तकलाई मोहोर लगाऊ; धेरैजना यताउता दौडधूप गर्नेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ। तब म दानिएलले हेरेँ, अनि हेर, त्यहाँ अरू दुई जना उभिएका थिए—एक जना नदीको किनारको यस पार्ति, र अर्को जना नदीको किनारको त्यो पार्ति। अनि एक जनाले नदीको पानीमाथि उभिएका सनको वस्त्र पहिरेका पुरुषलाई भने, “यी आश्चर्यकर्महरूको अन्त हुन अझै कति समय लाग्नेछ?” तब

मैले नदीको पानीमाथि उभिएका सनको वस्त्र पहिरेका पुरुषलाई सुनेँ, जब उनले आफ्नो दाहिने हात र देब्रे हात स्वर्गतिर उठाएर सदासर्वदा जीवित रहनुहुनेको शपथ खाए कि यो एक समय, दुई समय, र आधा समयसम्म हुनेछ; र जब उनले पवित्र प्रजाको शक्तिलाई चूर्णपार्ने काम पूरा गरिसक्नेछन्, तब यी सबै कुराहरू समाप्त हुनेछन्।

मैले सुनेँ, तर मैले बुझिनेँ; तब मैले भनेँ, हे मेरा प्रभु, यी कुराहरूको अन्त के हुनेछ? अनि उहाँले भन्नुभयो, आफ्नो बाटो लाग, दानियल; किनकि अन्तको समयसम्म यी वचनहरू बन्द र मोहरबन्द गरिएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, उज्ज्वल बनाइनेछन्, र परीक्षित गरिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानियल 10:4-6; 12:4-10.

सिस्टर ह्याटले तिनलाई पहिचान गर्नुभएझैं, शिनारका ती महान् नदीहरू दुवै त्यस्तो दर्शनसँग सम्बद्ध छन् जहाँ ख्रीष्ट जलमाथि हुनुहुन्छ र बोलिरहनुभएको छ, किनकि उहाँको स्वर धेरै जलहरूको शब्दजस्तै छ। दुवै दर्शनहरूमा “कति समयसम्म” भन्ने प्रश्न सोधिएको छ। यी दुवै नदीहरू दानिएल अध्याय आठको ‘प्रश्न र उत्तर’ मा पनि प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जुन एडभेन्टादको केन्द्रीय स्तम्भ र आधार हो। त्यहाँ, ती दुई नदीहरू पवित्रस्थान र सेनादल दुवैको छरपस्ट पारिने र कुल्चीमिल्ची गरिने “सात समय” का प्रतीक हुन्। ती दुई नदीहरूले परमेश्वरको ताडनाको लौरोका रूपमा आफ्नो भूमिका पूरा गर्छन्, र त्यसपछि पहिलो स्वर्गदूतको मिलेरवादी इतिहासतर्फ बग्छन्, जहाँ विलियम मिलरले आफ्नो पहिलो भविष्यवाणीसम्बन्धी रत्न पत्ता लगाए, जुन लेवीव्यवस्था २६ मा रहेको “सात समय” को रेखा थियो। ती दुई नदीहरूले २५२० वर्षका दुई छरपस्ट पारिने अवधिहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो अश्वर र बेबिलोनका दुई सिंहहरूद्वारा पूरा गरिएका थिए; ती सिंहहरू टाइग्रिस र युफ्रेटीसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, र निस्सन्देह रिबेकाकी भतिजीहरू लेआह र राहेलद्वारा पनि, जसको करारगत विवाह इसहाक चालीस वर्षका हुँदा भएको थियो, जसको अभिलेख उत्पत्ति 2520 मा गरिएको छ।

मिलरले “सात समय” को तितर-बितर पारिने भविष्यवाणी केवल यहूदाको दक्षिणी राज्यको विरुद्ध प्रस्तुत गरे, जुन 1844 मा 2300-वर्षीय भविष्यवाणीसँग पूरा भयो। 1856 मा, “सात समय” को “नयाँ दाखमद्य” ले 1798 मा अन्त हुने उत्तरी राज्यमाथिको उही तितर-बितर पारिनेलाई चिनायो। विलियम मिलरको पहिलो भविष्यसूचक खोजको रूपमा, यूफ्रेटीस नदीको पानी पहिलो स्वर्गदूतको इतिहासमा अल्फा सिद्धान्तको रूपमा आयो। उलाइ नदीको पानी तेस्रो स्वर्गदूतसँग आयो। मिलरको अल्फा खोज उलाइ नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सात समय थियो, र हिराम एड्सनको ओमेगा खोज हिदैकेल नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सात समय थियो।

2520 ले प्रत्येक राज्यका लागि एउटै रहने अवधिको लम्बाइलाई जनाउँछ, तर जसको प्रारम्भ र अन्त्य बीच छयालीस वर्षको अन्तर छ। 1798 ले अन्त्यको समय तथा प्रकाश 14 को पहिलो स्वर्गदूतको आगमनलाई सूचित गर्छ। 1798 अश्वरको सिंहद्वारा उत्तरी राज्यमाथि ल्याइएको 2520 वर्षको तितरबितर पारिने दण्डको परिपूर्ति हो। 1844 दक्षिणी राज्यमाथि ल्याइएका “सात समय” को परिपूर्ति हो र त्यसलाई बाबेलको सिंहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती दुई नदीहरू पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको इतिहासका सीमाचिन्ह हुन्, जुन तेस्रोको आगमनसँगै अक्टोबर 22, 1844 मा अन्त्य भयो, जब सातौँ तुरही र जयन्तीको तुरही दुवै प्रतिरूपात्मक प्रायश्चित्तको दिनमा फुकिए।

तब तैले सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा जुबिलीको तुरही बजाउन लगाउनु; प्रायश्चित्तको दिनमा तिमीहरूले आफ्नो सारा देशभरि तुरही बजाउनु। लेवीव्यवस्था २५:९।

सातौँ तुरही फुकिनु ख्रीष्टले आफ्नो दिव्यत्वलाई मानवतासँग एकीकृत गर्नुहुने कार्यको प्रतीक हो, र यो उलाई नदीको दर्शनका २३०० वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; अनि जुबिली तुरही फुकिनु त्यस भूमिको करारको प्रतीक हो, जुन भङ्ग गरियो र परमेश्वरका जनतामाथि ल्याइयो—जसलाई दानिएलले मोशाको श्राप र शपथ भने, र जसलाई मोशाले “परमेश्वरको करारको विवाद” भने।

हो, समस्त इस्राएलले तपाईँको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेका छन्, आज्ञापालन नगर्ने हेतुले तिनीहरू त्यसबाट विमुख भएका छन्; यसकारण हामीमाथि श्राप खन्याइएको छ, र परमेश्वरका सेवक मोशाको व्यवस्थामा लेखिएको

शपथ पनि, किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा पाप गरेका छौं। दानिएल 9:11.

“मोशाको व्यवस्थामा” लेखिएको “श्राप” र “शपथ” ले लेवीव्यवस्था छब्बीसको “सात पल्ट” लाई जनाउँछ। “शपथ” भनी अनुवाद गरिएको शब्द उही हिब्रू शब्द हो, जसलाई लेवीव्यवस्थामा “सात पल्ट” भनी अनुवाद गरिएको छ। पच्चीसौं अध्यायमा रहेको करारको शपथ भङ्ग गरेको कारण लाग्ने श्राप छब्बीसौं अध्यायमा प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ मोशाले त्यस श्रापलाई “करारको विवाद” भनी चिन्हित गर्छन्।

तब म पनि तिमीहरूका विरुद्धमा चल्नेछु, र तिमीहरूका पापहरूको निम्ति तिमीहरूलाई अझै सात गुणा दण्ड दिनेछु। अनि म तिमीहरूमाथि तरबार ल्याउनेछु, जसले मेरो करारको विवादको बदला लिनेछ; र जब तिमीहरू आफ्ना सहरहरूभित्र भेला हुनेछौ, म तिमीहरूका बीचमा महामारी पठाउनेछु; र तिमीहरू शत्रुको हातमा सुम्पिनेछौ। लेवीव्यवस्था 26:24, 25.

परमप्रभुले इ.पू. ७२३ मा अशशूरको सिंहको तरवार उत्तर राज्यमाथि ल्याउनुभयो, तिनीहरूलाई “शत्रुको हातमा” सुम्पेर तिनीहरूलाई “दण्ड दिन”। छयालिस वर्षपछि, इ.पू. ६७७ मा, दक्षिण राज्यले मोशाको श्राप अनुभव गर्‍यो। मोशाको श्राप नै करारको विवाद हो। छयालिस वर्षसम्म मेसोपोटामियाका सिंहहरू परमेश्वरद्वारा सेनालाई हटाउन र कुल्चन प्रयोग गरिए। त्यस छयालिस वर्षको अवधिको अन्त्यमा नबूकदनेसरले पवित्रस्थान नष्ट गर्‍यो। दानिएल ८ को तेह्रौं पदमा दानिएलको प्रश्नको विषय रहेको सेना छयालिस वर्षको अवधिमा आफ्ना शत्रुहरूद्वारा दास बनाइयो, जसको चरमबिन्दु पवित्रस्थानको विनाश थियो; यही अर्को विषय पनि थियो, जसलाई तेह्रौं पदमा कुल्चिनु थियो। ती नदीहरू क्रमशः १७९८ र १८४४ मा पुगेका बेला, एउटा सेना मन्दिरको रूपमा एकत्रित गरिएको थियो, किनकि सेना एक शरीर हो, र शरीर एक मन्दिर हो। त्यस छयालिस वर्षको अवधिको अन्त्यमा, छयालिस वर्षमा निर्माण गरिएको मन्दिरले स्वर्गीय मन्दिरसँग मानवतासँग दिव्यताको विवाहमा एक हुनु थियो। विवाह दुई मन्दिरबीच हुन्छ, र जसलाई परमेश्वरले एकसाथ जोड्नुहुन्छ, त्यो अलग हुनु हुँदैन।

टिग्रिसको जल 1798 सम्म आयो र यूफ्रेटिसको जल 1844 सम्म आयो। तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनभन्दा ठीक अघि दोस्रो स्वर्गदूत आयो, र त्यसपछि 1844 अगस्ट 12-17 मा न्यू ह्याम्पशायरको एक्सेटरमा भएको शिविर-सभामा मध्यरातको पुकारको सन्देश उण्डेलियो। एक्सेटरको अर्थ “जल-दुर्ग” हो, र त्यस शिविर-सभामा म्यासाचुसेट्सको वाटरटाउनबाट आएको एक समूहले खडा गरेको अर्को पालमा एउटा जालसाजी सभा पनि आयोजित गरिएको थियो। सिस्टर ह्याइटका अनुसार, अदनमा उत्पत्ति भएका जलहरू संयुक्त राज्य अमेरिकाको पूर्वी समुद्री तटभरि “ज्वारीय लहर” जस्तै फैलिन लागेका थिए। त्यस ज्वारीय लहरलाई उत्प्रेरित गर्ने भूकम्प अदनको बगैँचामा भयो, जब शैतानले मानवजातिमाथि विजय पायो, जसले अदनमा एउटा भूकम्पीय उथलपुथल उत्पन्न गरायो, जसका तरङ्गहरू मिलेराइट इतिहासको मध्यरातको पुकारसम्म पुगे। त्यो ज्वारीय लहर एक सय चवालीस हजारको इतिहासमा मध्यरातको पुकारभित्र बग्दै प्रवेश गर्छ, र आदमको पापको भूकम्पबाट आरम्भ भएको त्यो लहर प्रकाश अध्याय एघारको आइतवार व्यवस्थाको भूकम्पसम्म पुग्छ।

ख्रीष्टको स्वर धेरै जलहरूको स्वर हो, र ती जलहरू एकसाथ मिलेर पछिल्लो वर्षाको सन्देश निर्माण गर्छन्। यशैया र उनका छोरा शेआरयाशूब अध्याय सातको पद तीनमा माथिल्लो नालीको पोखरीमा उभिएका छन्, जहाँ तिनीहरूले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा पछिल्लो वर्षाको सन्देश प्रस्तुत गरिरहेका छन्। त्यहाँ मूर्ख र दुष्ट राजा आहाजमाथि यशैयाले गरेको घोषणा यो हो कि प्रभुले आहाजमाथि अशशूरका जलहरू पठाउनुहुनेछ; राजा सन्नहेरीब र उसका जलहरू घाँटीसम्म उक्लेर आउनेछन्।

परमप्रभुले फेरि मसित बोल्नुभयो, यसो भन्दै, “यसकारण कि यस प्रजाले शान्त रूपमा बग्ने शिलोहका पानीलाई तुच्छ ठानेको छ, र रेजीन तथा रमल्याहका छोरामा आनन्द मान्दछ; यसकारण, हेर, परमप्रभुले तिनीहरूमाथि नदीका पानी, प्रबल र प्रचुर, अर्थात् अशशूरका राजालाई र उसको सारा वैभवलाई ल्याउनुहुनेछ; र त्यो आफ्ना सबै नाला-माथि उक्लनेछ, र आफ्ना सबै किनारहरू नाघ्नेछ; अनि त्यो यहूदाभित्र पसेर बाढीजस्तै उर्लनेछ र नाघ्नेछ; त्यो घाँटीसम्म आइपुग्नेछ; अनि उसका पखेटाहरू फैलिएको विस्तारले तिम्रो देशको चौडाइभरि

भरिदिनेछ, हे इम्मानुएल।” यशैया ८:५-८।

आहाजले प्रभुद्वारा “पठाइएका” पानीहरू अस्वीकार गरे, त्यसैले प्रभुले आहाजकहाँ अशशूरका पानीहरू “पठाउनुभयो”। आहाज “रेजीन र रमल्याहका छोराको” महासङ्ग्राम “आनन्दित भयो”। आहाज रेजीन र रमल्याहका छोराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको जाली पछिल्लो वर्षाको सन्देशमा “आनन्दित हुन्छ”।

उत्तरी राज्यका राजा पेकह अर्थात् रेमाल्याहका छोरा र रेजीनले यशैया र उनका छोराको एक नक्कली प्रतिरूप प्रतिनिधित्व गर्छन्। मूर्ख र दुष्ट राजा आहाज इस्राएलका उत्तरी दस कुल र सिरियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको महासङ्ग्राम “आनन्दित” हुन्छन्, जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा मण्डली र राज्यबीचको अवैध सम्बन्धको पूर्वछाया दिन्छ। आहाज आनन्दित हुन्छन्, किनकि लज्जा र आनन्द ती दुई परस्पर विपरीत भावनाहरू हुन्, जसलाई पछिल्लो वर्षाको विवादमा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूलाई सम्बोधन गर्न प्रेरणाद्वारा प्रयोग गरिएको छ। जब यर्मियाले सानो पुस्तक खाए, त्यो उनका हृदयको आनन्द र हर्ष थियो, र योएलले हामीलाई बताउँछन् कि परमेश्वरका जनहरू कहिल्यै लज्जित हुने छैनन्। लाओदिकियाको अवस्थाको एक जनको रूपमा आहाज अन्धा छन्, त्यसैले उनी झूटा पानीको सन्देशमा आनन्दित हुँदैछन् र यशैयाको साँचो पानीको सन्देशलाई अस्वीकार गर्दैछन्। उत्तरका राजाको बाढीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको नक्कली पछिल्लो वर्षाको सन्देशमा भरोसा गरेकोमा उनी लज्जित हुनुपर्ने हो, तर उनले शिलोहको सन्देशलाई अस्वीकार गरेका छन्।

यशैया अध्याय आठमा शिलोहको सन्देश पछिल्ला वर्षाको सन्देश हो। शिलोहको कुण्डलाई नयाँ करारमा सिलओमको कुण्ड भनेर चिनाइएको छ। हिब्रू वा ग्रीकमा यसको अर्थ “पठाइएको” हुन्छ। ख्रीष्टका लागि प्रस्थान गर्नु उपयुक्त थियो, ताकि उहाँले पवित्र आत्मालाई “पठाउन” सकून्। यशैया र आहाज शिलोहको कुण्डमा छन्, र परीक्षा यस कुरामा आधारित छ कि विश्वास यशैया र उनका छोराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको शिलोहको कुण्डमा राख्ने हो, कि रेजीन र रमल्याहको छोराका विश्वास गर्ने हो? आहाजले दुई जलमध्ये छनोट गर्दैछ, शिलोहका जलहरू कि अशशूरका राजाका जलहरू। आहाज रेजीन र रमल्याहको छोराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको गठबन्धन र सन्देशमा रमायो, र त्यसकारण उसले आफ्नो न्यायको बेला बिस्तारै बग्ने जलको सट्टा उजाड पार्ने बाढी प्राप्त गर्‍यो। उसको न्यायले आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब उत्तरका राजाले बाढीझैँ गरी सारा संसारलाई डुबाउँछ। आइतबारको व्यवस्था आरम्भ भएदेखि त्यसले यसो गर्दछ, जब मध्यरात्रिको पुकारको बाढीले पनि संसारलाई व्यापक रूपमा बगाइरहेको हुन्छ।

आहाज उत्तरका दस गोत्रहरू र सिरियासँगको गठबन्धनमा आनन्दित हुन्छ, र यसरी परमेश्वरको वचनभित्र पाइने प्रत्येक अवैध गठबन्धनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको, मण्डली र राज्यलाई एकसाथ गाँस्ने सन्देशमा पनि आनन्दित हुन्छ। यशैया एक फिलाडेल्फियालीलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् र आहाजले एक लाओडिसियालीलाई। ख्रीष्टले अन्धो मानिसलाई—सिलोआमको कुण्डमा रहेको एक लाओडिसियालीलाई—चङ्गा गर्नुहुँदा यशैयाको साक्ष्यलाई आफ्नै साक्ष्यसँग जोड्नुहुन्छ।

जब येशू त्यहाँबाट जाँदै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले जन्मैदेखि अन्धो भएको एक जना मानिसलाई देख्नुभयो। तब उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई सोधे, “गुरुज्यू, कसले पाप गर्यो—यस मानिसले, कि यसका आमाबाबुले—कि यो जन्मैदेखि अन्धो भयो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “न त यस मानिसले पाप गरेको छ, न त यसका आमाबाबुले; तर यसमा परमेश्वरका कामहरू प्रकट होऊन् भनेर। मलाई पठाउनुहुनेका कामहरू मैले दिन रहँदासम्म गर्नेपर्छ; रात आउँछ, जब कसैले काम गर्न सक्दैन। जबसम्म म संसारमा छु, म संसारको ज्योति हुँ।” उहाँले यसो भन्नुभएपछि, भुइँमा थुक्नुभयो, थुकबाट माटो बनाउनुभयो, र त्यो माटो अन्धो मानिसका आँखामा लगाइदिनुभयो, अनि उसलाई भन्नुभयो, “जाऊ, शिलोहामको कुण्डमा गएर धोऊ।” (जसको अर्थ हो, “पठाइएको।”) त्यसैले ऊ गयो, धोयो, र देख्ने भएर फर्कियो।

त्यसैले छिमेकीहरूले, र पहिले उसलाई अन्धो देखेका मानिसहरूले भने, “के यही त्यो मानिस होइन, जो बस्ने र भीख माग्ने गर्थ्यो?” कतिपयले भने, “यही हो।” अरूले भने, “ऊ यसैजस्तै देखिन्छ।” तर उसले भन्यो, “म नै उही हुँ।” त्यसैले तिनीहरूले उसलाई भने, “तिम्रा आँखा कसरी खुलाइए?”

उनले जवाफ दिएर भने, येशू भनिने एक जनाले माटो बनाए, र मेरा आँखामा लगाइदिए, अनि मलाई भने, ‘सिलोआमको कुण्डमा जाऊ, र धोऊ।’ अनि म गएँ र धोएँ, र मैले दृष्टि प्राप्त गरें। यूहन्ना 9:1-11।

अन्धो मानिसलाई, साथै मूर्ख र दुष्ट राजा आहाजलाई, आफ्नो भरोसा शिलोआमको पोखरीमा राख्ने कि अशशूरको बाढीमा राख्ने भन्ने कुरामा परीक्षा गरिन्छ। अन्धो मानिसले आफू अन्धो भएको जान्दछ, तर आहाज धनी छ, सम्पत्तिले सम्पन्न छ, र उसलाई कुनै कुराको खाँचो छैन। आहाज पछिल्ला वर्षाको पोखरीमा रहेको मूर्ख कुँवारी हो, र अन्धो मानिसचाहिँ बुद्धिमान् कुँवारी हो। पठाइएका पानीहरूबाट, अथवा अशशूरबाट पठाइएका पानीहरू, नै परीक्षा हुन्।

कुण्ड त्यो स्थान हो जहाँ पानी एकत्रित हुन्छ, र भविष्यवाणीय अर्थमा कुण्ड त्यो स्थान हो जहाँ ख्रीष्टको स्वरलाई प्रतिनिधित्व गर्ने सबै “जलहरू” का विभिन्न धाराहरू, नदीहरू, खोलाहरू, समुद्रहरू, महासागरहरू, तालहरू, वर्षा र शीत एकसाथ भेला हुन्छन्। पछिल्ला वर्षाको कुण्ड माथिल्लो कुण्डबाट बग्ने पानीद्वारा बनाइन्छ। कुण्डले परीक्षाको सन्दर्भमा पछिल्ला वर्षाको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। आहाजले बिस्तारै बग्ने जललाई अस्वीकार गर्‍यो, तर अन्धो मानिस कुण्डसँग सम्बन्धित सन्देशप्रति आज्ञाकारी भयो। येशूले आफ्नो दिव्यताका केही अंश, “थुक” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको, लिनुभयो र त्यसलाई माटोसँग मिलाउनुभयो, जसले परमपवित्र स्थानमा ख्रीष्टद्वारा सिद्ध गरिने मानवतासँग दिव्यताको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

ख्रीष्टले भूमिमा थुक्नुभयो र आफ्नो थुक मिसाई माटो बनाउनुभयो। उहाँले अन्धा मानिसका आँखाहरू अभिषेक गर्न दिव्यता र मानवताको संयोजनको सन्देश प्रयोग गर्नुभयो। दिव्यता र मानवताको संयोजनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश १८८८ को सन्देश हो, र यो एक व्यक्तिलाई लाओडिसियाको अवस्थाबाट फिलाडेल्फियाको अवस्थामा रूपान्तरित गर्नका लागि अभिप्रेरित गरिएको छ। तर यस सन्देशले मानवीय सहभागिता माग गर्दछ। उनीहरू पोखरीमा जानुपर्छ, त्यसपछि धुनुपर्छ।

सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमाबाट चुकेका छन्, तर येशूले भन्नुभयो कि न त त्यो अन्धो मानिसले पाप गरेको थियो, न त उसका बाबुआमाले। येशूले त्यस अन्धो मानिसको अवस्थाबाट दोषको प्रश्न हटाउँदै, उसलाई प्रभुलाई महिमा दिनका लागि उठाइएका मानिसको रूपमा चिनाउनुहुन्छ; र बाइबलको भविष्यवाणीमा “परमेश्वरका कामहरू प्रकट होऊन्” भन्ने उद्देश्यले उठाइने भविष्यसूचक मानिस भनेको झण्डा हो, जो लाओदिकियाबाट फिलाडेल्फियामा सरेका पुरुषहरू र स्त्रीहरू मिलेर बनेको हुन्छ। झण्डा त्यही स्थान हो जहाँ परमेश्वरका कामहरू प्रकट हुन्छन्, किनकि उहाँको काम दिव्यतालाई मानवतासँग एकीकृत गर्नु थियो (माटोको लेपद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं), र त्यस कामका विजय-चिह्नहरू तिनीहरू हुन् जसले केवल लाओदिकियाको सन्देश सुने मात्र होइन, तर त्यस सन्देशमा दिइएको निर्देशनलाई पछ्याए पनि। त्यस अन्धो मानिसका लागि निर्देशन थियो—जाऊ र धोऊ। एकपटक उसले देख्न सक्ने भएपछि, उसले परमेश्वरलाई महिमा दिन प्रयत्न गरिरहनु आवश्यक परेन; उसको वरिपरिका परिस्थितिहरूले नै त्यो घटित गराए।

यो ख्रीष्टको आगमनबाट आरम्भ भयो, र त्यसपछि ख्रीष्टको कार्य आयो। स्वर्गीय पवित्रस्थानमा मानिससँग सम्बन्धित ख्रीष्टको अन्तिम कार्य भनेको कुनै मानवलाई मरेका सुख्खा हड्डीहरूको उपत्यकाबाट, वा सडकहरूमा मरेको अवस्थामा रहेको अवस्थाबाट, वा पूर्ण अन्धोपनको अवस्थाबाट रूपान्तरित गर्नु हो। उहाँको अन्तिम कार्य भनेको आफ्ना जनलाई आफ्नै प्रतिरूपमा पुनःसृष्टि गर्नु हो, र यही ठीक त्यही कार्य हो जुन उहाँले भूमिको धूलोबाट आदमलाई सृष्टि गर्नुहुँदा गर्नुभयो, अनि त्यसपछि त्यसमा जीवनको श्वास फुक्नुभयो। अन्तिम कार्य नै पहिलो कार्य हो, किनकि उहाँले पहिले माटो बनाउनुभयो र त्यसपछि त्यस माटोलाई आफ्नो आत्माको जीवनले अभिषिक्त गर्नुभयो। आदमसँग आत्मा उहाँको श्वास थियो; अन्धो मानिससँग त्यो पानी थियो। इजकिएलको मरेका हड्डीहरूको उपत्यकासँग त्यो शरीर सृष्टि गर्ने एउटा जम्मा गर्ने सन्देश थियो। त्यसपछि चार वायूहरूको एउटा सन्देश त्यस शरीरमाथि फुकियो, र

तब त्यो एक शक्तिशाली सेनाको रूपमा खडा भयो।

अन्धो मानिस अझै अन्धो नै रहँदा, येशूले उसलाई देख्नुभयो र त्यसपछि उसकहाँ जानुभयो। उहाँ आफ्ना चेलाहरूले उठाएको एउटा प्रश्नको सन्दर्भभित्र अन्धो मानिसकहाँ जानुहुन्छ, जसद्वारा उहाँलाई उक्त दृष्टान्तका लागि उचित भविष्यवाणीसम्बन्धी परिवेश स्थापना गर्न दिनुहुन्छ। “परमेश्वरका कामहरू” बाइबलमा साक्षीका धेरै विभिन्न रेखाहरूमाथि रहेको एक भविष्यवाणीात्मक प्रतीक हो। धर्मशास्त्रमा “परमेश्वरका कामहरू” को प्रत्येक प्रकटीकरण पछिल्लो वर्षाको समयमा पूरा हुन्छ। येशूले मलाकीका अन्तिम पदहरूमा एलियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अन्तिम सन्देशका आधारमा यस कथाको सन्दर्भ निर्धारण गर्दै हुनुहुन्छ।

आमाबाबु र अन्धो बालकलाई पापीहरूका रूपमा दोषी ठहराउँदै, किनकि यो परमेश्वरका अद्भुत कार्यहरूको समय हो, र त्यस समयमा आमाबाबुहरूको हृदय र सन्तानहरूको हृदय वर्तमान मुद्दा देख्नतर्फ फर्काइनेछ। त्यो मुद्दा यो हो—के अन्धो लाओडिसियाली मानिस परिवर्तित भई अभिषिक्त फिलाडेल्फियाली मानिस बनेको छ कि छैन। उत्तरवर्षाको समयमा आमाबाबु र बालकको सामुन्ने उभिने मुद्दा यही हो, किनकि त्यो न्यायको समय पनि हो। अनि न्यायको समय अब्राहामको करारसम्बन्धी भविष्यवाणीअनुसार तेस्रो र चौथो पुस्ताको अवधिमा कार्यान्वित हुन्छ। अन्धो मानिस अन्तिम र चौथो पुस्ता हो, र उसका आमाबाबु तेस्रो पुस्ता हुन्। त्यस अवधिमा एलियाहको सन्देशले परिवारहरूलाई यस्ता परिस्थितिहरूमा राख्छ, जहाँ तिनीहरू सिलौआमको कुण्डको सन्देश स्वीकार गर्न वा अस्वीकार गर्न बाध्य हुन्छन्। मूर्ख र दुष्ट राजा आहाजले त्यस कुण्डको सन्देश अस्वीकार गरे, तर अन्धो मानिसले स्वीकार गर्‍यो। मलाकीको एलियाह-सन्देश प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनभन्दा अघि आउने श्रापको सन्दर्भमा स्थापित गरिएको छ।

हामीले विचार गरिरहेको अवस्थालाई जब येशूले व्यवस्थित गर्नुभयो, तब उहाँले यस चमत्कारको उद्देश्यसम्बन्धी आफ्नो सारांशमा यो पनि समावेश गर्नुभयो कि उहाँले त्यही बेला काम गर्नुपर्छ, किनकि यस्तो समय आउनेछ जब कुनै मानिसले काम गर्न सक्नेछैन। उहाँले उल्लेख गर्नुभएको काम दिनको उज्यालोमा सम्पन्न हुन्छ, र कामको अन्त्यलाई रातको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। उहाँको यो संकेत अनुग्रह-अवधिको समाप्तिर्तर्फ हो।

जब उहाँले आफ्नो न्यायको कार्य समाप्त गर्नुहुन्छ, उहाँले आफ्ना पूजाहारीय वस्त्रहरू उतार्नुहुन्छ र प्रतिशोधका आफ्ना वस्त्रहरू धारण गर्नुहुन्छ। जब उहाँले नष्ट हुनेहरूलाई उद्धार पाएकाहरूबाट छुट्याउने त्यो कार्य पूरा गर्नुहुन्छ, उद्धारको कार्य अन्त्य हुन्छ। अनुग्रहकाल बन्द हुन्छ, र अब यस्तो रात पर्छ जब कुनै मानिसले काम गर्न सक्दैन। ख्रीष्टको सन्देश केवल अन्धो मानिसलाई दिइएको लाओडिसियाको सन्देश मात्र थिएन, तर त्यो अनुग्रहकालको समापनको निकटताको सन्दर्भभित्र स्थापित एलियाहको सन्देश पनि थियो, जुन आत्माहरूको उद्धारका निम्ति काम गर्ने ख्रीष्टको पवित्रीकृत प्रेरणा हो।

पहिले ख्रीष्टले अन्धा मानिसको नजिक आउनुभयो, त्यसपछि मलहम तयार पारेर लगाइदिनुभयो, अनि अन्धा मानिसले आफैं गर्नुपर्ने कार्यका लागि निर्देशन दिनुभयो; र त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने, जब उसले त्यो कार्य आरम्भ गर्छ, तब उसको दृष्टि पुनर्स्थापित हुन्छ। एकचोटि उसले दृष्टि प्राप्त गरेपछि, ऊ अन्धा लाओडिकीया सदस्यबाट फिलाडेल्फियालीमा रूपान्तरित हुन्छ। ती दुई मण्डलीहरूको रूपान्तरणकाल आरम्भमै 1856 देखि 1863 सम्म पूरा भयो।

त्यो अवधि गहुँ र जङ्गली घाँसको पृथकीकरण, तथा त्यसपछि ध्वजाका रूपमा उचालिने एक लाख चौवालीस हजारको अन्तिम मोहोरबन्दीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अन्धो मानिस तुरुन्तै सार्वजनिक ध्यानको केन्द्र बन्यो—जब ऊ लाओदिकेयालीबाट फिलाडेल्फियालीमा परिवर्तन भयो। अन्धो मानिस नै एक लाख चौवालीस हजार हो, र दुष्ट तथा मूर्ख राजा आहाज ती पूर्व करारका मानिसहरू हुन्, जो प्रभुको मुखबाट उकेलिएका छन्। इतिहासकै त्यही बिन्दुमा, येशू या त आफ्नो थुक प्रयोग गरेर आफ्ना नयाँ करारका मानिसहरूलाई अभिषेक गरिरहनुभएको हुन्छ, वा उहाँले पुराना करारका मानिसहरूलाई आफ्नो मुखबाट थुकदै हुनुहुन्छ।

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“आउँदै गरेको सङ्कट”

“अचूक शुद्धतासहित अनन्त परमेश्वरले सबै राष्ट्रहरूसँगको हिसाब राख्नुहुन्छ। उहाँको कृपा पश्चात्तापका आह्वानहरूसहित प्रस्तुत भइरहेसम्म यो हिसाब खुल्ला नै रहनेछ; तर जब परमेश्वरले निर्धारण गर्नुभएको एक निश्चित सीमा पुगेपछि, उहाँको क्रोधको कार्यारम्भ हुन्छ। तब त्यो हिसाब बन्द हुन्छ; दैवी धैर्य समाप्त हुन्छ; तिनीहरूको पक्षमा कृपाका लागि अब कुनै बिन्ती रहँदैन।”

“भविष्यद्वक्ताले युगहरूलाई दृष्टिपात गर्दै गर्दा हाम्रो समय उनको दर्शनको सामु प्रस्तुत गरिएको थियो। यस युगका राष्ट्रहरूले अभूतपूर्व कृपाहरू प्राप्त गरेका छन्। स्वर्गका आशीर्वादहरूमध्ये उत्तमतम तिनीहरूलाई प्रदान गरिएका छन्; तर बढ्दो अहङ्कार, लोभ, मूर्तिपूजा, परमेश्वरप्रतिको अवज्ञा, र नीच कृतघ्नता, तिनीहरूका विरुद्ध लेखिएका छन्। तिनीहरू छिट्टै परमेश्वरसँगको आफ्नो हिसाब बन्द गर्दैछन्।”

धार्मिक संसारमा ठूलो अन्योल र भ्रम छाउने दिनहरू तीव्रगतिले नजिकिँदैछन्। त्यहाँ धेरै देवताहरू र धेरै प्रभुहरू हुनेछन्; शिक्षाका हरेक हावाहरू बहनेछन्; र शैतान, स्वर्गदूतका वस्त्रहरूमा आवृत भई, यदि सम्भव हुन्थ्यो भने, चुनेका जनहरूलाई समेत छलमा पार्नेछ।

“साँचो भक्तिभाव र पवित्रतामाथि फ्याँकिएको सार्वभौमिक तिरस्कारले, परमेश्वरसँग जीवित सम्बन्ध नभएका मानिसहरूलाई उहाँको व्यवस्थाप्रतिको आदर गुमाउनतर्फ लैजान्छ। र जसरी ईश्वरीय व्यवस्थाप्रतिको अनादर अझ प्रकट हुँदै जान्छ, त्यसरी नै यसका पालन गर्नेहरू र संसार तथा संसार-प्रेमी मण्डलीबीचको विभाजन-रेखा अझ स्पष्ट हुँदै जानेछ। परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रतिको प्रेम एक वर्गमा बढ्दै जान्छ, ठीक त्यसैअनुसार अर्को वर्गमा तिनप्रतिको घृणा बढ्दै जान्छ।”

“महान् ‘म हुँ’ ले आफ्नो व्यवस्थालाई सिद्ध ठहराइरहनुभएको छ। उहाँ तिनीसित बोलिरहनुभएको छ जसले आँधीहरूमा, बाढीहरूमा, प्रचण्ड हावाहुरीहरूमा, भूकम्पहरूमा, स्थलका संकटहरूमा र समुद्रका संकटहरूमा त्यसलाई निष्फल तुल्याउँछन्। अब उहाँका जनहरूले आफूलाई सिद्धान्तप्रति सच्चा भएको देखाउने समय हो।

“हामी महान् र गम्भीर घटनाहरूको संघारमा उभिएका छौं। प्रभु ढोकामै हुनुहुन्छ। जैतून पर्वतमा मुक्तिदाताले यस महान् घटनाभन्दा अघि घट्ने दृश्यहरू वर्णन गर्नुभयो: ‘तिमीहरूले युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरू सुन्नेछौ,’ उहाँले भन्नुभयो। ‘जाति जातिको विरुद्धमा, र राज्य राज्यको विरुद्धमा उठ्नेछ; अनि विभिन्न ठाउँहरूमा अनिकाल, महामारी, र भूकम्पहरू हुनेछन्। यी सबै पीडाहरूको आरम्भ मात्र हुन्।’ यरूशलेमको विनाशमा यी भविष्यवाणीहरू आंशिक रूपमा पूरा भए तापनि, तिनको अझ प्रत्यक्ष प्रयोग अन्तिम दिनहरूमा हुन्छ।”

“यूहन्ना र अन्य अगमवक्ताहरू पनि ख्रीष्टको आगमनका चिन्हस्वरूप घट्ने भयङ्कर दृश्यहरूका साक्षी थिए। तिनीहरूले युद्धका लागि सेनाहरू जम्मा हुँदै गरेको, र मानिसहरूका हृदय भयले गल्दै गएको देखे। तिनीहरूले पृथ्वी आफ्नै स्थानबाट हल्लाइएको, पर्वतहरू समुद्रको बीचमा फालिएका, त्यसका छालहरू गर्ज्दै र उथलपुथल हुँदै गरेको, र तिनको उर्लँदो उफानले पर्वतहरू काँप्दै गरेको देखे। तिनीहरूले परमेश्वरको क्रोधका कटोराहरू खोलिएका, र महामारी, अनिकाल, र मृत्यु पृथ्वीका बासिन्दामाथि आइपरेका देखे।”

“पहिले नै परमेश्वरको रोकिराख्ने आत्मा संसारबाट हटाइँदैछ। अनि आँधीबेहरी, प्रचण्ड तूफान, समुद्र र स्थलका विपत्तिहरू, तीव्र गतिमा एकपछि अर्को गर्दै आइरहेका छन्। विज्ञानले यी सबैको व्याख्या गर्न खोज्छ। हाम्रो वरिपरि घना बन्दै गइरहेका चिन्हहरू, जसले परमेश्वरका पुत्रको निकट आगमनको घोषणा गरिरहेका छन्, तिनलाई साँचो कारणबाहेक अरू कुनै कारणमा आरोपित गरिन्छ। मानिसहरूले ती पहरेंदार स्वर्गदूतहरूलाई चित्र सक्दैनन्, जो परमेश्वरका सेवकहरूलाई छाप लगाइज्जेल चारै वायुलाई बहन नदिन रोकिराखेका छन्; तर जब परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई ती वायुलाई छोड्न आज्ञा गर्नुहुनेछ, तब उहाँको प्रतिशोधपूर्ण क्रोधको यस्तो दृश्य प्रकट हुनेछ, जसलाई कुनै कलमले चित्रित गर्न सक्दैन।”

“एक संकट हाम्रो सामुनै आइपुगेको छ; तर यस महान् आपत्कालमा परमेश्वरका सेवकहरूले आफ्नै भरमा भरोसा गर्नुहुँदैन। यशैया, इजकिएल र यूहन्नालाई दिइएका दर्शनहरूमा हामी देख्छौं कि पृथ्वीमा घटिरहेका घटनाहरूसँग स्वर्ग कति घनिष्ठ रूपमा सम्बद्ध छ। उहाँप्रति निष्ठावान् रहनेहरूका लागि परमेश्वरको हेरचाह हामी देख्छौं। संसार शासकविहीन छैन। आउँदै गरेका घटनाहरूको योजना प्रभुको हातमा छ। स्वर्गका महिमामय प्रभुले जातिहरूको भाग्य, साथै आफ्नो मण्डलीका सरोकारहरू पनि, आफ्नै अधीनमा राख्नुभएको छ।”

“परमेश्वरले अन्तिम दिनहरूमा के हुन गइरहेको छ भनी प्रकट गर्नुभएको छ, ताकि उहाँका मानिसहरू विरोध र क्रोधका आँधीहरूका विरुद्ध दृढ उभिन तयार होऊन्। जसलाई आफ्ना सामु रहेका घटनाहरूको विषयमा चेतावनी दिइएको छ, तिनीहरू आउने आँधीको शान्त प्रतीक्षामा बसेर, सङ्कटका दिनमा प्रभुले आफ्ना विश्वासयोग्य जनहरूलाई आश्रय दिनुहुनेछ भनी आफूलाई सान्त्वना दिँदै बस्नेहरू हुनुहुँदैन। हामी आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षामा रहने मानिसहरूजस्ता हुनुपर्छ—निष्क्रिय प्रतीक्षामा होइन, तर अटल विश्वाससहित गम्भीर परिश्रममा। अब हाम्रो मनलाई गौण महत्त्वका विषयहरूमा अल्झिन दिनु पर्ने समय होइन।”

“जब मानिसहरू सुतिरहेका हुन्छन्, शैतान सक्रिय रूपमा यस्ता व्यवस्था मिलाइरहेको हुन्छ कि प्रभुका जनहरूमा न दया रहोस् न न्याय। आइतवार आन्दोलन अहिले अन्धकारमा आफ्नो बाटो बनाउँदै अघि बढिरहेको छ। नेताहरूले वास्तविक विवादको विषय लुकाइरहेका छन्, र आन्दोलनमा सम्मिलित हुने धेरै जनाले पनि त्यसको भित्री प्रवाह कतातिर गइरहेको छ भन्ने कुरा आफैं देखिरहेका छैनन्। यसका दाबीहरू कोमल छन्, र देखिने रूपमा ख्रीष्टियन पनि; तर जब यसले बोल्नेछ, यसले अजिङ्गरको आत्मा प्रकट गर्नेछ। आउन लागेको संकटलाई टार्नका लागि हाम्रो शक्तिमा भएको सबै गर्नुपर्ने हाम्रो कर्तव्य हो। हामीले विवादमा रहेको वास्तविक प्रश्न जनतासामु प्रस्तुत गर्नुपर्छ, यसरी अन्तःकरणको स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्ने उपायहरूको विरुद्धमा सबैभन्दा प्रभावकारी प्रतिवाद खडा गर्दै। हामीले धर्मशास्त्रहरूको खोजी गर्नुपर्छ, र हाम्रो विश्वासको कारण दिन सक्ने हुनुपर्छ। अगमवक्ताले भन्छन्, ‘दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक आचरण गर्नेछन्, र दुष्टहरू मध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।’”

“महत्त्वपूर्ण भविष्य हाम्रो सामु छ। त्यसका परीक्षा र प्रलोभनहरूको सामना गर्न, र त्यसका कर्तव्यहरू पूरा गर्न, महान् विश्वास, शक्ति, र धैर्यको आवश्यकता पर्नेछ। तर हामी महिमापूर्वक विजयी हुन सक्छौं; किनकि जाग्राम रहने, प्रार्थना गर्ने, विश्वास गर्ने एक पनि प्राण शत्रुका युक्तिहरूमा फसाइनेछैन। सारा स्वर्ग हाम्रो कल्याणमा चासो राख्छ, र आफ्नो बुद्धि तथा शक्तिमाथि हाम्रो मागको प्रतीक्षामा छ। विरोध गर्ने प्रत्येक प्रभाव—चाहे प्रकट होस् वा गुप्त—सफलतापूर्वक प्रतिरोध गर्न सकिन्छ, ‘न त सामर्थ्यद्वारा, न त शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ परमेश्वर अहिले पनि, प्राचीन समयझैं, मानवीय प्रयासहरूद्वारा कार्य गर्न, र दुर्बल साधनहरू मार्फत महान् कार्यहरू सम्पन्न गर्न त्यत्तिकै इच्छुक हुनुहुन्छ। हामी सङ्ख्याद्वारा विजय प्राप्त गर्नेछैनौं, तर आत्मालाई येशूमा पूर्ण समर्पणद्वारा गर्नेछौं।”

“अब, जबसम्म कृपा अझै पनि रहिरहेकी छ, जबसम्म येशू हाम्रो निम्ति मध्यस्थता गरिरहनुभएको छ, तबसम्म आउनुहोस्, हामी अनन्तकालको निम्ति पूर्ण तयारी गरौं।” Southern Watchman, December 25, 1906.